DE

BLENNORRHAGIA

URETHRALI SYPHILITICA VIRORUM.

DISSERTATIO

INAUGURALIS MEDICA

QUAM

CONSENSU ET AUCTORITATE

GRATIOSI MEDICORUM ORDINIS

IN UNIVERSITATE LITTERARIA BEROLINENSI

UT SUMMI

IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES

LEGITIME SIBI CONCEDANTUR

DIE III. M. JUNII A. MDCCCXX

H. L. Q. S.

PUBLICE DEFENDET

AUCTOR

JOANNES CAROLUS HELD

BRAUNFELSENSIS

OPPONENTIBUS

TEMMEL

MEDICINAE UTR. DOCTO

LEOPOLDO BAMBERGER

MEDICINAE CANDIDATO

BEROLINI,

TYPIS, IOANNIS FRIDERICI STARKII.

PATRI DILECTISSIMO

LUDOVICO HELD

MED. CHIRURG. ET ARTIS OBSTETRICIAE DOCTORI, SERENISS. PRINCIPIS DE SOLMS-BRAUNFELS A CONSILIIS AULICIS, ET ARCHIATRO, DITIONIS BRAUNFELSENSIS PHYSICO.

SPFCIMEN HOC INAUGURALE

PIA GRATAQUE MENTE

D. D. D.

AUCTOR.

CAPUT I.

De nomine morbi ac variis auctorum sententiis generatim.

Si aptis, quod nemo dubitat morborum natura nominibus iudicanda est, Gonorrhoeae denominationem parum ad huius morbi indolem respondere, vel certe falsam veterum medicorum de eo opinionem demonstrare, facile omnino patet. Gonorrhoea secundum enim etymologiam (*γονος* semen, *ῥεω* fluo) morbosum seminis effluvium significat, quod neutiquam in hoc morbo adesse nemo ignorat.

Aliud igitur nomen, quod clarius naturam morbi declaret, eligendum est. Nomen Leucorrhoeae ab aliis propositum, magis sequelae morbi, non autem morbo ipso convenit, quia effluvium nunquam (*λευκον*) album est.

Natura morbi, quam postea exponemus, aptius nomen praebebit, si quidem ad effluvium in

hoc morbo proveniens respiciatur, nomen quod plerumque adhibetur Blennorrhoeae accipi potest.

Blennorrhoea (*βλεννος* mucus, *ῥεω* fluo) secretionem muci auctam iudicat, sed sedem, causam morbi et indolem secretionis minime demonstrat; quae sunt explicanda, priusquam verum et aptissimum morbi nomen iudicamus. Blennorrhoea in omnibus partibus, in quibus mucus secernitur sedem habere potest, sed hic solummodo de ea, quae in partibus genitalibus occurrit sermo est; in quibus ipsis variam occupare sedem potest. Causam remotam infra exponam, de causa proxima variae medicorum opiniones feruntur. Etenim morbum crediderunt alii vesiculis seminalibus praecipue situm esse qua de causa semen profluere opinabantur et morbum gonorrhoeam dixerunt. Quam opinionem Astruc etiamnum defendit; quamvis rarissime tantum ad has partes morbus propagetur.

Alii voluerunt ulcus urethrae effluvium efficere idque ipsum pus esse, ut Swietenius etc. Sed Morgagnius, Hunterius, Gatakerus, Pottius, Stollius in sectionibus inter hunc morbum defunctorum nihil eiusmodi invenerunt. Superficies urethrae interna magis rubra fuit, duo vasa lymphatica alba et tumida, materia puriformis per membranam urethrae internam praesertim in fossa

naviculari; sed minime ulcus et excoriationes nullae.

Rursus alii crediderunt, effluvium quidem pus esse, non tamen ex ulcere excretum uti Hunterus qui in sectione infantis superficiem pulmonum et pleurae massa dura, lymphae coagulabili simili oblitam, et in cavo pectoris magnam puris copiam vidit. Samuel Sharpius in libro suo: Critical Inquiry 1750, pus sine destructione partium solidarum existere posse contendit. Gatakerus anno 1754 tractatum de Gonorrhoea scripsit, in quo demonstravit effluvium puris non per ulcus effici.

Quoad indolem profluvii, liquorem profusum colore tinctum videmus et effectus adeo venenosi ut alii loco applicatus plerumque eundem morbum proferre possit; attamen non inferiori blennorrhoeae in gradu, sed in altiori, de quo nomine blennorrhagiae urethralis virorum jam exponere mihi liceat.

CAPUT II.

Aetiologia et Divisio.

Ante omnia ratio vero huius morbi est exponenda, quae quidem in phlogosi consistit. Phlogosis autem certus quidem gradus in membranis serosis et in glandulis semper cum secretione

aucta coniuncta est. Ita et in urethra, et in partium genitalium glandulis phlogosis inferiori gradu secretionem muci auctam inducit; altiori enim secretionem supprimit, quia magis in irritabilitate vehementer aucta sita est, neque tantam in reproductionem vim exserit. Phlogosis vero per quodlibet irritamentum, tam topice applicatum, quam ex organismo huc adductum efficitur v. c. per applicatum cereolum, miasma syphiliticum, nec minus per cachexias et dyscrasias.

Haec plogosis modo in glandulis Cowperi, modo in prostata, modo in glandulis urethrae minoribus, praesertim in fossa naviculari, modo in vesiculis tantum seminalibus, modo simul in omnibus his partibus invenitur, modo in glandulis balani sita est.

His prolatis, variae morbi divisiones intelligi possunt.

Fabre [1]) morbum dividit

1. secundum sedem.
2. secundum gradum inflammationis.
   1) in gonorrhoeam siccam.
   2) in Gonorrhoeam mitiorem, eandemque brevem.

---

1) *Vollständige Abhandlung der Erkenntnifs und Kur der venerischen Krankheiten, übersetzt von L. F. Schröder und D. I. Cl. Tode. Koppenhagen.* 1777.

3) in gonorrhoeam diuturnam, et per ulcus callosum vel fistulosum, et per relaxationem partium.

4) in Gonorrhoeam spuriam, qua glandulae cutaneae in radice glandis correpetae sunt.

Christophorus Girtannerus [1]) morbum dividit.

I. in leucorrhoeam (quo nomine utitur) veram, qua effluvium ex urethra provenit. Quae est

1) aut leucorrhoea idiopathica, per irritamentum alienum excitata.

a. leucorrhoea urethralis syphilitica.

b. leucorrhoea urethralis per lepram et elephantiasin. Saeculo XV. species illa frequentior fuit ut ex edictis de lupanaribus elucescit. Capit. XV. libri III. Moses de tali specie etiam mentionem facit.

c. leucorrhoea urethralis arte facta v. c. per kali causticum solutum injectum [2]) etc.

2) aut lencorrhoea sympathica, consensualis, ab irritamento remotioris partis adducta.

a. per dentitionem difficilem [3]).

---

[1]) *Abhandlung über die venerische Krankheit. Goettingen* 1788.

[2]) D. M. Swediaur. Traité complet sur les symptomes, les effets, la nature et le traitement de maladies syphilit. V. edition. Paris 1801. T. I. p. 77 — 88.

[3]) Post exemptione dentis J. Hunter Nat. Hist. of Teeth. P. II. p. 126.

b. per haemorrhoides [1])

c. per calculos vesicae urinariae.

d. per abstinentiam, verisimiliter ex accumulatione seminis in vesiculis seminalibus, unde irritatio fit vehementior.

e. per remedia saturnina.

3) aut leucorrhoea per metastasin.

a. leucorrhoea arthritica. [2])

b. leucorrhoea herpetica. [3])

c. leucorrhoea ex usu variorum ciborum ac potulentorum v. c. cerevisiae haud satis fermentatae. [4])

4) aut leucorrhoea epidemica. [5])

II. in leucorrhoeam spuriam, qua glandulae co-

---

1) Brendel. a. l.

G. Gottlb. Ofterdinger Anleitung für das Landvolk in Absicht auf seine Gesundheit. Zuerich 1773. 8. *p.* 471.

2) Joh. Andreas Murray de materia arthritica ad verenda aberrante. Sect. I — II. Götting 1785. 4.

Hunter Essays and observat. Physic. and litt. of Edinburg. Vol. III. p. 425.

3) Vigarous Observations et remarques etc. Montpellier 1780. 8.

4) Idem l. c.

5) Bassius. a. l.

I. B. Morgagni de sedibus et causis morborum etc. Venetiis 1761.

Noël Remarques sur les maladies vénériennes. Dans le Journal de Medicine. T. LI. Janv. Iuin 1779. Paris. 8. p. 333.

ronae glandis correptae, secretionem muci auctam intra glandem et praeputium inducunt.

Aug. Fried. Walch, [1]) morbum dividit

1) in gonorrhoeam syphiliticam, per infectionem syphiliticam vel topicam, vel per luem.

a. gonorrhoea simplex, sine aliis symptomatibus ex inflammatione urethrae, sine alio morbo.

b. gonorrhoea complicata, ulcerosa.

2) in gonorrhoeam rheumaticam, arthriticam. [2])

3) in gonorrhoeam sympathicam per haemorrhoides praesertim vesicae, per calculos vesicae urinariae, per vermes et interdum per dentitionem.

4) in gonorrhoeam herpeticam, scorbuticam, leprosam. [3])

5) in gonorrhoeam mechanicam, distortionis, per contusionem, molimina in coitu, masturbationem.

---

[1]) *Ausführliche Darstellung des Ursprungs, der Erkenntnifs, Heilung und Vorbauung der venerischen Krankheiten. Jena* 1811. *p.* 276.

[2]) David Clerk Observations on the arthritis anomala. London 1771. p. 439.

I. A. Murray l. c.

[3]) v. Gordon lit. med. part. I, c. 22. p. 48. 57. de Paris Ausg. 1542.

6) in gonorrhoeam anomalam, qua effluvium ex oculis, auribus etc. provenit, etiam ex pulmonibus [1]) effluvinm vero ex urethra cessat,

7) in gonorrhoeam, ab idiosyncrasia per usum Guajaci, piperis etc. etc. [2]).

D. M. *Swediaur* [3]) morbum dividit:

1) in blennorrhagiam syphiliticam
   a. blennorrhagia simplex.
   b. blennorrhagia complicata s. pyica.

2) in blennorrhagiam herpeticam, leprosam, scorbuticam etc.

3) in blennorrhagiam arthriticam.

4) in blennorrhagiam rheumaticam s. catarrhalem.

5) in blennorrhagiam per idiosyncrasiam, et mechanicam.

6) in blennorrhagiam distortionis per coitum violentum, per masturbationem.

7) in blennorrhagiam sympathicam per haemorrhoides, vermes.

---

1) *Loeffler. Beyträge zur Arznei- und Wundarzneikunst.*

Hecker a. a. O.

2) *Dubreuil vom Tripper ohne venerisches Gift. Manheim* 1793.

3) l. c. p. 57.

8) in blennorrhagiam infantum e. g. per dentitionem.

Jam Swediaur discrimen adhibet inter nomina blennorrhagiae et blennorrhoeae. Blennorrhagia (βλεννος mucus ῥαγή ruptura, ῥαγω, ῥηγνυμι rumpere) urethralis, significat morbum, quo mucus ex urethra quasi prorumpit, quo effluvium activum est, et morbus acutus nominandus. In blennorrhoea vero mucus effluit, effluvium passivum est, aut morbus chronicus nominandus; de qua blennorrhoea hic sermo esse non potest.

Iam vero nomen blennorrhagiae solummodo symptoma morbi indicat, minime morbi naturam. Inflammatio autem morbi natura est, qua re *urethritis* rectius nominatur. Cum vero inflammatio plerumque non tanta sit, et plerumque symptomata morborum nomina morbis praebeant, morbum etiam blennorrhagiam nominabo, attamen aliam divisionem proponam.

Blennorrhagia est vel vera, qua effluvium ex urethra, vel spuria, qua effluvium ex glandulis coronae glandis provenit, quae spuria huc non pertinet.

Blennorrhagia, seu muci fluxus inflammatorius vel activus variis ex causis oritur,

1) ut blennorrhagia cum materie specifica quales sunt.

a. blennorrhagia dyscrasica; blennorrhagia rheumatica s. catarrhalis, arthritica, scorbutica etc.

b. blennorrhagia miasmatica; blennorrhagia syphilitica, herpetica, leprosa, per elephantiasin.

2) blennorrhagia cum materie non specifica ut

a. blennorrhagia idiopathica; blennorrhagia mechanica e. g. cereolis, remediis saturninis etc. nrethrae applicatis effecta. blennorrhagia distortionis per coitum violentum etc. blennorrhagia ex abstinentia [1].

b. blennorrhagia sympathica; blennorrhagia epidemica, a dentitione, per Quajacum, piper., cerevisiam non fermentatam etc. per haemorrhoides, calculos vesicae.

De omnibus speciebus fusius disputare, longum est, propterea de syphilitica omnium facile frequentissima curatius exponere tentabo. Species blennorrhagiae syphiliticae iterum dividitur in simplicem et complicatam, quo magis ceteris blennorrhagiae speciebus est distinguenda.

---

[1]) Christoph Girtanner l. c. p. 97.

CAPUT III.

Diagnosis et Prognosis.

Omnis blennorrhagia urethralis ex effluvio muci aucto et perverso ex urethra, phlogosis effectu cognoscitur. In blennorrhagia spuria seu balani effluvium non ex urethra provenit et reliqua symptomata desunt ut in blennorrhoea benigna seu passiva. In catarrho vesicae vel blennorrhoea pyica mucus solummodo in mingendo effluit. Ceterae blennorrhagiae species solummodo ex anamnesi vel ex complicatione iudicantur; si e. g. arthritide laborans cum remissione dolorum blennorrhagia urethrali invaditur, tunc blennorrhagia arthritica caeteris paribus censenda, si vero lues adest, vel homo sanus, coitu celebrato cum puella impura, blennorrhagiam laborat, tunc blennorrhagia syphilitica censenda; quamvis blennorrhagia herpetica, leprosa, arthritica etc. etiam per coitum transfertur, et fluor albus scrofulosus benignus ut quaeque acris secretio muci in vagina per scirrhum uteri, vel cancerem vel tempore menstruorum eodem modo inficit.

Effluvium in omni blennorrhagia eodem colore esse potest, modo flavum modo prasinum et subviride, modo subfuscum etc. unde patet, nullas ex varietate coloris blennorrhagiae

species discernendas esse [1]). Etiam sine libidine mucus semper effluit, nisi inflammatione auctiori retineatur.

Prognosis bona est, si symptomata nec adeo violenta sunt, necque longius perceverant. Praesertim in blennorrhagia syphilitica prognosis bona est, si morbus minime complicatus est, neque cum aliis symtomatibus syphiliticis nec alio cum morbo, sique aegrotus antea sanus fuit non praevalente vel reproductione, vel irritabilitate, vel sensibilitate; hic videtur secretio muci aucta inflammationem imminuere tandem bonum ad finem perducere, quin etiam miasma in blennorrhagia mitigare atque auferre.

Prognosis mala est, si inflammatio aucta diutius persistit, praesertim in corpore sanguineo vel irritabili; si complicationes adsunt; si inflammatio arteriosa in phlegmonosam transit; si effluvium subito imminuitur vel supprimitur. Hic ipsa gangraena partium genitalium oriri potest.

Blennorrhagia non syphilitica diutius plerumque durat, praesertim pertinacissima est, cum blennorrhagia syphilitica complicata.

Regimine diaetetico rite instituto et obser-

---

1) *v. Wilkinson in d. a. Schr. S. 15. seq.*

vato plerumque pragnosis bona est habenda, contra dubia semper, nisi mala.

Quoniam vero diagnosis singularum blennorrhagiae specierum saepius non satis certa est, et valde propagari possunt, semper coitus est prohibendus, sed minime quaecunque blénnorrhagia continuo syphilitica est habenda, nisi ex miasmate syphilitico ortam esse certiores facti simus, ne pacem domesticam turbemus.

CAPUT IV.

Causa remota et proxima infectionis syphiliticae in blennorrhagia.

Omnis blennorrhagia, ut supra dictum phlogosi originem suam debet, eaque ipsa ab irritamento aliquo gignitur; quod irritamentum plerumque metastasis aliqua, vel applicatio localis miasmatis alicuius plerumque syphilitici est. Quum veró de tali praesertim blennorrhagia agamus, quae ex applicatione miasmatis syphilitici locali provenit, quaeritur primum, quidnam virus blennorrhagiam syphiliticam producat, dein quomodo in urethram agat? *Ellisius* 1) *Todius* 2) Balfourus

1) William Ellis an Essay on the cure of venereal Gonorrhoea in a new method. London 1771.

2) *Ioh. Cl. Tode. Vom Tripper in Ansehuug seiner Natur und Geschichte. Koppenhagen,* 1774.

Duncanus [1]) Bellius [2]) blennorrhagiam non ex miasmate syphilitico sed proprio oriri existimaverunt [3]).

Certe omnis blennorhagia syphiliticae valde similis, praesertim si symplex blennorrhagia syphilitica est, ubi eandem formam exhibet, quasi per aliud irritamentum inducta. Error autem facile ea diagnosi incerta nascitur. Haec tantum blennorrhagia recte syphilitica nominatur, quae a miasmate syphilitico excitatur. Blennorrhagia syphilitica est topicum syphilidis symptoma, quia miasma syphiliticum in superficiem muciparam pervenit. Nam varietatem topicorum syphilis morborum affert pars affecta. Si miasma syphiliticum parti epitelio vestitae applicatur, ulcera syphilitica oriuntur.

Et satis jam demonstratum est, miasma syphiliticum unam eandemque servare indolem, quia lues universalis aliaque symptomata syphili-

---

1) Andrew Duncan. Medical cases, selected from the records of the public Dispensary at Edinbourgh. Edinbourgh 1778. S. 278.

2) Benjamin Bell. a treatise on the theroy and management of ulcers, with a dissertation on white swellingsof the joints. Edinbgh. 1778.

3) *v. Schlegel Versuch einer Geschichte des Streits über die Identität des Venus und Trippergifts. Iena* 1796.

tica topica ex blennorrhagia syphilitica gignuntur, quod observationes virorum Clarissimorum Cockburni [1]; Hunteri [2]; Swediaurii [3]; Bellii [4]; Andrée [5]; Harrison, Walck [6]; Goeritz [7]; optime docent.

Secundum quantitatem vero miasma syphiliticum dilutum, minus concentratum, effoetum est, unde minus organismum male habet; quod magis etiam in viro canceris accidit. Unde fit, ut tam raro in blennorrhagia syphilitica ulcera, ne in glande quidem vel praeputio (quae partes tamen in coitu impuro prius et longissime miasmati patent), vel alia symptomata syphilidis observentur, ut blennorrhagia interdum in lue universali incipiente, saepe vero in lue iam ad finem perducta inveniatur.

Quodsi nunc blennorrhagia syphilitica urethralis ex miasmate syphilitico gignitur, quaeri-

---

1) W. Cockburn, de sympt. natura, causa et curatione gonorrhoeae. Leiden 1717.

2) *Iohn Hunter Abhandlung der venerischen Krankheiten. Leipzig* 1787.

3) l. c. p. 68.

4) l. c. a. a. O.

5) I. Andrée, de gonorrhoea. Lipsiae 1779 — 81. in annotationibus interpretis p. 21.

6) l. c. p. 160.

7) Ioh. Ad. Goeritz de haemorrhag. penis. In ephemeri h. c. Vol. III. Norib. 1733. obs. 23. p. 80

tur, quomodo in coitu virus blennorrhagicum in urethram virorum perveniat?

Opinio, qua urethra post ejaculationem seminis, humores ex vagina attrahit, quasi tubulus tenuissimus, falsa est, quin lumen urethrae certe non tenuissimum est. Et si in ejaculatione seminis etiam per contractionem urethrae miasmate ad orificium cutaneum delato in urethram trahitur et ad lacunas Morgagni ducatur (qualem Weikardus [1]) observationem enarrat, qua in ejaculatione manu effecta pene in lac tepidum immerso postea in mingendo guttae aliquot lactis profluxerunt); intelligi tamen non potest, quomodo miasma ad lacunas perveniat, si semen nondum eiaculatum est. Opinio, qua vasa resorbentia miasma blennorrhagicum recipiunt idque ad glandulas Morgagni sub frenulo transferunt, quam Cruykschankius profitetur, minime vera est, nam vasa resorbentia ex superficie glandis in glandulas inguinales, non vero in fossam navicularem transeunt.

Opinio, qua in corrugato pene post eiaculationem seminis aliquot guttae muci ex vagina in orificium urethrae perveniunt, secundum Girtan-

---

1) Observationes medic p. 129.

nerum [1]) perinde falsa; quia raro penis in vagina usque ad collapsum remanet.

Neque vera est, opinio, qua non multum seminis in orificio urethrae remanet et se immiscet muco vaginae, dein ad fossam navicularem pervenit, ut Nisbetus [2]) contendit.

Verisimilior est opinio, qua miasma glandem et labia urethrae inflammat et irritat, et inflammatio ab his partibus ad fossam navicularem propagatur ubi mox maxime exacerbatur propter nimiam receptivitatem partis, secundum Hunterum. [3]) Hoc modo inflammatio saepe usque ad collum vesicae urinariae, imo ad vesicam se extendit, quo tamen miasma pervenire non potest. Hic semper blennorrhagia sympathica est.

Certe urethra in eiaculatione seminis antrorsum et retrorsum movetur qno materia vix fluida in orificio urethrae longius in urethram promoveri potest, ut Walchius [4]) dicit, Ejaculatione autem nondum facta, quod sacpe e. g. in ebriis accidit, per causem praedisponentem ortam et sympathicam blennorrhagiam esse credo.

---

1) l. c. p. 113.

2) *William Nisbet. Abhandlung über die Lustseuche p.* 39.

3) l. c. IX Abschnitt p. 85.

4) l. c. p. 275.

Causae vero praedisponentes sunt magna urethrae irritabilitas et sensibilitas.

CAPUT V.

Symptomatologia.

Morbi initium ab ipso infectionis in coitu momento reputandum est.

Periodus morbi prima.

Secundo vel tertio die, raro serius, aeger ad radicem penis dolorem proprium sentit, titillationem in glande, praeputio, orificio urethrae et per urethram haud insuavem, cum stimulo coeundi. Titillatio se extendit usque ad regionem inguinalem, et testes. Pollutiones non solum noctu fiunt sed quandoque etiam interdiu. A primo morbi initio interdum dolores acuti ardentes intercurrunt.

Quarto die plerumque titillatio dolorifica evadit, et pruritus in fossa naviculari urethrae fixus est. Aeger etiamnum sine doloribus, cum pruritu urinam reddit. Guttae muci albi in orificio urethrae prostillant: praesertim his in aegrotantibus, qui saepius blennorrhagia laboraverunt, muci effluvium, eiusdemque valde colorati, morbi primum est symptoma. Et nisi constitutio indivi-

dualis primam periodum vel longiorem vel breviorem reddit, aeger haud ultra III. vel IV. diem has molestias patitur.

Periodus secunda.

Nunc symptomata crescunt. Pruritus in dolorem transit acutum, ardentem. Orificium urethrae cutaneum inflammatum rubescit, sensibilius fit, intumescit et labia orificii patent.

Praeputium et glans sensibiliora adtactu dolent. Nunc leni pressione ex urethra serum vix flavum linteum paululum tingens provenit. Interdum dolor etiam per aliquod tempus sentitur, antiquam profluvium incipit.

Impulsus mingendi adest, urina guttatim defluit canali urethrae angustiori facto, et in urethra dolores acutos et ardentes excitat, praesertim in primis et ultimis urinae guttis; qui dolor diutius adhuc in loco affecto persistit. Penis praesertim glans tumidior est, et in statu dimidiae erectionis. Glans quasi pellucida, praesertim in orificio urethrae, ubi epidermis tensa, simillima ceraso maturo rubro, quasi inflammata videtur. Interdum orificium urethrae crudescit ipsaque glandis superficies fere cruda est, quod eam magis sensibilem reddit et exsudationem materiae

puriformis inducit. [1]) Effluvium muci purulentum ex flavo subriride vel subvuscum fit et copia augescit, vel non nimis copiosum acritate sua cetera symptomata vehementiora reddit. Erectiones frequentes noctu praesertim dolores afferunt, maxime autem decubita supino increbrescunt rariores in vigilantibus crebriores in dormientibus adsunt praesertim tempore matutino, interdum cum pollutionibus.

Si coitum aeger exercet in ejaculatione seminis acutum sentit dolorem; semen sanguineum interdam ejaculatur unde stimatosis vel haemorrhagia penis vix mitiganda sequi potest.

Periodus Tertia.

Si symptomata illa per II-III rarius per VII-VIII hebdomad. perseverarunt, mitescunt. Dolor in mingendo, impulsus mingendi creber cum molestiis consensualibus sensim sensimque desinunt, erectiones minus dolent. Effluvium imminutum, crassius, subflavum fila inter digitos trahit tandemque albescens cum inflammationis signis cessat. Interdum etiam solum effluvium remanet, ubi blennorrhagia in blennorrhoeam nunc secundariam transit.

---

[1]) I. Hunter l. c. p. 73.

Haec vero effigies blennorrhagiae simplicis est qua inflammatio superficiaria tantum est nec ultra lacunis Morgagnii propagatur, qualem specificam Hunterus [1]) nominat.

Blennorrhagia autem pejorem interdum decursum sumit, vel ob constitutionem individualem vel diaetam vitiosas et noxiam medendi rationem, vel et malignitatem miasmatis quod eo certius evenit quo prius symptomata post coitum apparuere Hic nempe inflammatio aucta longius se extendit, penetrat in corpus cavernosum urethrae, ubi erectiones maxime dolent, quia frenulum glandis deorsum trahitur penis vero per erectionem sursum. Ita penis arcuatur, quod chorda veneris, seu gonorrhoea chordata a Gallis chaude pisse chordée nominatur. Nunc erectiones in priapismum transire possunt, priapismus in gangraenam [2]). In chorda saepe vas sanguiferum rumpitur, unde haemorrhagia, plerumque tamen benigna, oritur.

Mucus purulentus interdum striis sanguineis notatus vel sanguis ex urethrae effluit, quae symptomata exulcerationis urethrae sunt ubi infectio universalis magis timenda est.

---

1) l. c. p. 85.

2) I. Hunter l. c. p. 77. — exemplum in cane.

Interdum inflammatio adeo aucta est, ut mucus non secernatur, perinde ut saepe in catarrho pulmonum et narium mucus nullus effluere potest; unde talem gonorrhoeam varii auctores siccam nominant.

Inflammatio saepe phimosin et paraphimosin inducit, qua dolor in mingendo acerrimus fit, et urina per impulsum maximum guttatim quasi plumbum fusum per urethram emanat. Tubercula minora interdum in urethra apparent, quae glandulae adeo tumidae sunt ut externe sentiantur. Ductus excretorii glandularum Morgagni obturati proprio muco extenduntur, unde inflammatio et exulceratio nasci potest.

Alia symptomata consensualia non desunt. Inflammatio et irritatio per totum urethrae canalem progagantur, ardor et molestia premens in perinaeo tensiones in cruribus pedibusque, pruritus in collo vesicae urinariae et in orificio ani, unde tenesmus oritur, adesse possunt. Ita tensio in funiculo spermatico, bubones; testiculi praesertim attactu sensibiles intumescunt, ut et vasa lymphatica glandis et penis.

Saepe febris modo levior modo gravior, praesertim tempore vespertino recrudescens, (ut febris

catarrhalis) adest. Glandulae urethrae adeo intumescunt, ut aeger vix guttatim aut radio imminuto diviso mingat; etiam per mucum urina retineri potest aut retentio urinae est spastica [1]), aut per inflammationem colli vesicae aut per inflammationem et intumescentiam prostatae vel partium vicinarum urina retinetur. Tumores glandularum Cowperi viam urinae novam formant dum vel interne vel externe se aperiunt ita et fistula perinaei oritur. Si effluvium muci desiit vel imminutum est, saepe tumorem testiculi auctam et dolentem, rarius vero ophthalmiam, oculum mox destruentem, iuvenimus.

Ipse bulbus et vesica urinaria corripi possunt, ubi aeger saepissime mingere debet cum doloribus intolerabilibus, ut in lithiasi. Hunterus [2]) ex blennorrhagia incontinentiam urinae vidit.

Ureteres, renes, etiam periaeum per sympathiam patiuntur, quin adeo peritonaeum inflammari potest. [3])

---

[1]) I. Hunter l. c. p. 86. spasmum vidit, ubi urina singulis modo pulsibus mittebatur.

[2]) Idem l. c. p. 90.

[3]) Idem l. c. p. 90.

Boerhaavirus [1]) quum de gradu blennorrhagiae disserit-primam speciem, dicit, sedem habere in Morgagni glandulis; alteram eodemque deteriorem in ductibus Cowperi, tertiam denuo pejorem ad insertionem ductuum seminalium. Quartam vix sanabilem et in phagedaenicas fere fistulas terminandam quando bulbus urethrae circa vésicam afficitur."

Raro lues universalis blennorrhagiam syphiliticam sequitur, sed semper lues timenda est si excoriationes in urethra sint vel sanguis, signum vulneris recentis, profluit; rarior etiam mors est per gangraenam.

Plerumque, ut jam dictum est, symptomata mitiora fiunt, et nisi blennorrhoea secundaria sequitur, effluvium desinit. Interdum vero inflammatio evanescit, sed ulcus in urethra remanet, quod effluvium purulentum diuturnum affert (blennorrhoea ulcerosa seu pyica, seu pyuria). Interdum induratio, vel callus, vel excrescentia in urethra relinquitur, nec minus inflammatio et induratio testituli, glandularum urethrae, inflammatio aut scirrhus prostatae cum retentione urinae dolorifica quam valde periculosam esse constat. In-

---

1) Hermanni Boerhaave praelectiones academicae. Götting MDCCXLIIII. T. V. pars I. p. 390.

terdum surditas vel ophthalmia violenta seu syphilitica remanere potest.

Sed sublata inflammatione (per I — II menses plerumque), sublatis doloribus tam pruritus quam ardoris, doloribus et molestiis in mingendo, tollitur caeteris paribus contagium.

De complicationibus blennorrhagiae syphiliticae urethralis virorum, nihil adiicio, ne longus sim.

CAPUT VI.

Ratio medendi.

1. Periodi primae curatio, plerumque prophylactica.

Certissimum remedium ne in coitu miasma syphiliticum propagetur est usus superindumenti nomine Condom (ab inventore Londinensi) Parisiis redingotte angloise dicti. Hac praecautione nunquam infectio fieri potest quia penis non nudus in vaginam penetrat. Sin autem vir coitum rite celebraverit, et symptomata prima blennorrhagiae in periodo morbi prima sentit; medicus videat utrum praeter symptomata illa excoriationes vel ulcus syphiliticum, vel blennorrhagia ex lue universali syphilitica (ubi antisyphilitica remedia jam valde vehementiam morbi

restinguunt) adsit, nec ne; quare et mulierem cum qua coit, medicus exploret necesse est. Iam si intelligit, symptomata ex miasmate blennorrhagico syphilitico orta esse, etiam in primo infectionis stadio remediis adstringentibus actionem morbosam deprimere, miasma destruere et eruptionem morbi impedire potest.

Remedia talia sunt: aqua calc., solutio lap. caust gr. VI. in aqua destil. ℥ V. cum mucilag. cydonior ℥j [1]) injicienda. Similiter injicitur solutio hydragyr. mur. corros. cum aqua saturnina magis minusve diluta.

Lotiones frigidae, saepius petitae, tam penis quam reliquarum partium genitalium, regionis lumbaris et perinaei valde prosunt. Diaeta conveniens semper est praescribenda; neque aeger nisi necesse est genitalia adtingat, neque coitum non celebret, nullo modo refrigeretur, non curru vehatur, nec equitet nec saltet; quam maximam quietem teneat, sibi suspensiorium induat et abstineat ab omnibus spirituosis et aromaticis. Potionem demus mucilaginosam, ex aqua cum pane, decoctum hordei vel avenae, ex aqua cum lacte.

Ab injectionibus autem statim est interdicendus, si effluvium vel symptomata alia blennorrha-

---

1) Walch l. c. p. 285.

giae, praesertim inflammatio, magis se manifestaverint; perinde ut ab usu aquae frigidae, quippe quibus remediis iam effluvium supprimi facillimeque metastasin efficere posset. [1])

Iniectiones valde irritantes semper nocent, si etiam certo tempore applicentur, quia semper tamen inflammationem augent.

Periodi secundae curatio.

Si nunc per curam prophylacticam blennorrhagia non retineatur, contra vero symptomata magis invalescant:

Indic. I, est adhibenda, qua omnes noxae, quae urethrae inflammationem vel sustentare vel augere possunt, maxima cura evitantur vel removentur. Huc pertinet

a) Cura, ne effluvium impediatur.

b) ut effluvium partes inflammatas quam minime tangat. Quod consequimur infusione olei in urethram priusquam mingitur, et dolores mitiores sunt, neque minus si pene in lac tepidum immerso reddatur urina.

c) ut acrimonia urinae imminuatur. Per mucilaginosa copiose sumta, praesertim noctu, ubi urina acerrima fit. Cave autem ne mucilagino-

---

[1]) *vid.* *Weikard med. prakt. Handbuch etc. p.* 418.

sa, nimis copiose sumantur, unde irritatio fit accessoria.

d) ut aeger pressiones quasque contusiones et et trituram evitet. Non utatur itaque braccis arctis, omnes motiones vehementiores et adtactum localem. Praesertim autem aeger suspensorio uti debet, quo periculum intumescentiae testis imminuitur, quandoquidem ipsum penis pondus impedite pendentis inflammationem auget. Quare in incolis montium Scotiae, qui braccis nullis, ex parte tamen suspensorii locum tenentibus, induti sunt, blenmorrhagia tam maligna est. [1])

e) ut irritamenta tam physica, quam psychica evitet. Nam per irritamentum psychicum erectione inducta, inflammatio augetur, et quam noxius coitus sit iam iudicatum est, praeterquam quod tanta temeritas et immoralitas est.

f) ut aeger saepius urinam reddat, praesertim noctu. Vesica extensa efficit irritamentum accessorium, erectiones et pollutiones. Sed et intempestive mingere nocet, quare nocent diuretica fortiora, quae tumorem testiculi, ischuriam aliosque majoris inflammationis effectus etiam ex-

---

1) vid. G. Renny A treatise on the venereal disease. London 1785. 8.

excoriationes ex acrimoniis urin aegignunt. Diuretica mitiora interdum, prodesse possunt, de quo casu póstea disseram.

g) ne alvus obstructa sit. Aeger quotidie semel desideat, nisi sponte, ope clysmatis aperientis aut laxantium blandorum. Sed drastica non dentur, nam inflammatione aucta subito muci effluvium cessare potest.

Brownianismus videtur drastica probare, attamen multis in individuis stheniam drastica augent idéoque nocent.

Clysmata ex furfure vel infuso chamomillae sufficiunt.

h) Ne aeger cubitum supinum noctu teneat, quo pollutiones et evectiones maxime excitantur. In coena sit maxime continens, quam etiam tempestive sumat ne ventre repleto in lectum decumbat. Antea semper mingeat, cubile sit subfrigidum non ex plumis paratum et stragula vestis quam levissima. De remediis contra erectiones infra, quae cum his cautelis eo magis indicata sunt, quum non solum inflammationem erectiones augent, ipsaeque maxime dolent, sed et somnum aegri turbant.

i) ut summa semper munditie utatur, ne mucus profusus glandi vel praeputio adhaereat, quo et phimosis et paraphimosis et, si exco-

riatio jam adfuit, ulcus syphilitum cavetur. Hunc ad finem saepissime inducitur glans linteo mundo vetere quam tenuissimo. Balnea etiam utilissima topica ex lacte v. aqua tepida, praesertim si aeger urinam reddidit. Et in balneo mingere potest, quo dolores mitigentur. Balnea ex aqua frigida secundum Reichium [1]) sunt vituperanda, quia inflammationem augent, et effluvium supprimere possunt, sed minus tamen quam balnea vituperanda sunt calida, praesertim altiori inflammationis in gradu.

Si phimosis incipit lac tepidum intra praeputium et glandem est injiciendum.

k) ut partes genitales nec nimis frigide nec nimis calide habeantur; ne vel inflammatio augeatur, vel effluvium supprimatur. Praesertim si desidet aeger in mingendo refrigeratis est timenda, quod ideo tempore hiemali semper in hypocausto tepido fiat.

Iudic. II. secundum proprietates aegri et constitutionem epidemicam est instituenda.

1. Aeger vel robustus, sanguineus cum diathesi inflammatoria et irritabilitate praevalente esse potest. Hic invenitur *inflammatio irritabilis*, quae est:

---

1) *Hufeland Journal.* 1811. *Stück II.* *p.* 27

a) inflammatio irritabilis in minori gradu. Quae semper in aegro ceteroquin sano primis morbi diebus adest.

Medicus nil apud agat, quam in iudic. I, est institutum; Hunterus pilulas dat ex pane [1]. Remedia antiphlogistica sunt supervacua; attamen diaeta antiphlogistica salutaris est. In obstructione alvi exhibeamus medicamentum laxans ex manna vel pulpa tamarindorum cum crem. Tartari.

Drastica, quae Sydenhamus [2] Boerhaavius [3] cum disciplulis suis, praesertim Swietenio [4] adhibenda suaserunt, qui crudeliter dabat

pulv. rad. Ialapp. ℨj.
Calomelanos ℈j.
pro dosi
vel Scammonii Gr. XII.
pulv. rad. Ialapp. Gr. XVIII.
Calomelanos XXV.
pro dosi

solummodo ex theoria sunt excusanda, quia causam miasmatis syphilitici in adipe putabant. Et

---

1) l. c. p. 116.

2) Thomas Sydenham. Epistola de luis, venereae historia et curatione. Londini 1680. 8.

3) Herm. Boerhaave. Tractatio medico practica de lue venerea. Lugd. Bat. 1751. 8.

4) Gerh. van Swieten. Commentarii in H. Baerhaave aphorismos de cognos. etc. cur. morb. Vol. V. Lugb. Batar. 1772. 4.

quamvis Sydenhamus dicat, curationis „omnem cardinem in remediis catharticis verti" facillime tamen intelligi potest, quantum drastica noceant; quod et experientia virorum Fordyce [1]), Stoll [2]) (qui ex usu drasticorum febrem gravem cum deliriis et mortem vidit) Cullen [3]) manifestavit. Et rheum, secundum Girtannerum [4]), jalappa folia sennae pari modo nocent, ut diuretica remedia. Ipsa solutio roob juniperi ℥j in aqua destl. ℥ VIII, secundum Heckerum supervacua est.

Injectiones tunt inutiles, nisi noxiae.

Tali modo huic inflammationis gradui succurritur, qui non longior X dierum plerumque invenitur.

b) Inflammatio irritabitis altiori in gradu. Dolores acuti, magna inflammationis extensio, dolores consensuales partium vicinarum, febris cum charactere synochico adsunt. Qua re omnino regimen antiphlogisticum est instituendum. Phlebotomia in brachio, sanguisuga peni

---

1) Sir William Fordice a review of the ven. dissease and its remedies. London 1768. 8.

2) Maximilian Stoll ratio medendi in nosocomio practico Vindob. T. I. Viennae Austr. 1777. 8.

3) *William Cullen. Anfangsgründe der prakt. Arzneiwissens. Leipz.* 1784. *T. IV. p.* 218

4) l. c. p. 127.

vel perinaco applicata prosunt. Cataplasmata emollientia et fomentationes ex seminibus lini, floribus malvae, chamomillae, verbasci, hyosciami eo lacte vel oleo lini circa genitalia usquedum inflammatio mitigetur.

Diaeta antiphlogistica strictissime est observanda, et lexantia etiam antiphlogistica dare possumus.

2. Aeger est phlegmaticus, cachecticus praevalente reproductione. Hic inflammatio lymphatica, characteris serosi ocdematosa invenitur; quae etiam obtinet, si blennorrhagia jam per aliquod tempus adfuit, maxime si constitutio est atonica, phlegmatica.

Symptomata apparent mitiora, dolores minores, effluvium vero copiosius et malum longinquius; tumor lymphaticus partium genitalium, unde phimosis. Blennorrhoea secundaria facillime remanet.

Hic antiphlogistica nocent, sed juvant remedia, quae irritabilitatem arteriarum tollunt et majorem actionem vasorum lymphaticorum coercent. Diaeta nutriens et irritans, quae gradatim est instituenda si antea in inflammatione irritabili antiphlogistica fuit.

Diuretica, sed circumspecte tantum sunt adhibenda, et in mitiori quidem morbi gradu roob juniperi,

aqua petroselini cum spir. nitr. dulc., tinct. Besuardi. In summo morbi gradu etiam remediis balsamicis utimur, ut balsam. peruvian:

℞ spir. nitr. aethr. ℥j
ol junip. ℈jj
bals. peruv. ℈j

MDS. gutt. XXX per tres horas,

Terebinthina et praesertim balsam. Copaivae.

Injectiones irritant, nisi dexterrime fiant. Multi medici operam dederunt, inveniendo instrumento, quod urethram haud adeo afficeret. Ita Clossius [1]) medicamenta ope penicilli applicat. Hahnemannus [2]) usum siphonis laudat. Heckerus [3]) in cereolis solubilibus medicamenta applicari vult.

Applicatio medicaminis ex penicillo ibi solummodo praestat, ubi ulcus orificio urethrae propius situm est, sed si medicamen ad lacunas pervenire debet nullum quod inde redundet commodum intelligi potest.

Sipho Hahnemanni supervacuus est, quia fluidum in uno crure non tanta vi premit, ut in altero fluidum in urethram inflammatam per ve-

---

1) a. l. S. 91.
2) a. l. figura in fronte libri 8. §. 59. p. 27.
3) a. l. p. 235.

nit; quodsi etiam esset, copia tamen medicaminis injiciendi eullo modo definiri potest. Cereoli valde irritant.

Quoniam vero nec balneis lotionibusve fluidum in urethram pervenit, certe injectio ex syringe (clystere oriculario) methodus est optima ad medicamen applicandum. Syrinx in apice fistulam parvam cuneiformem habeat, quae accurate orificio cutaneo urethrae sit accomodata. Nulla fissura in syringe sit, ne aër penetret, pistillum nec nimis tenue nec minus crassum. Ebur est syringis materia optima.

Antequam iniicitur, aeger mingere debet, tunc manu sinistra penem arripiat, tollat et ubi scrotum incipit urethram comprimat. Manu dextra syringem applicet, et fluidum contentum modica tantum motione digiti indicis sensim sensimque aucta injiciat.

Si fluidum in urethram pervenit, penis momento adhuc sit sublatus ne injectus liquor statim effluat. Bis terve statim injectio repetatur et quotidie quater et saepius. Fluidum ad injectiones semper sit tepidum.

Jujicitur autem secundum Richterum *)

---

1) *Specielle Therapie B. V. p.* 409.

Kali carbon sicci ʒß
Solve in aqua destil. ℥ VI.
Cola per Chartam.
S. M. cum aqua tepid.

quod remedio dicit, celeriter et sine damno sesecretionem muci auctam et perversam tollere. Hydrargyr. mur. corros. circumspecte tantum injiciatur aqua calc. cum gummi arabica. Solutio lap. caustici. Quibus in medicamentis semper opium sit, si inflammatio magna cum sensibilitate est.

Attamen injectiones omnes in blennorrhoea magis sunt indicatae ibique magis adstringentes esse possunt.

3. Aeger irritabilis est quaevalente sensibilitate, debilitato systemate nervoso v. c. per onaniam. Hic inflammatio cum sensibilitate aucta est, nervosa, et quanquam superficiaria erysipelatosa, longe tam effusa in partes vicinas cum doloribus et symptomatibus spasticis.

Si stadium acutum inflammationis praeteriit saepius character ille adest.

Post mictionem per longum tempus sensatio ingrata in urethra et collo vesicae sentitur, impulsus creber urinam et alvum mittendi, erectiones frequentes et valde dolorificae.

Remedia interna sunt; Camphora vel in so-

lutione vel cum opio. Opium in solutione. Ad erectiones mitigandas

℞ Camphor. rasae

Opii puriss.

Merc. dulc.

pulv. rad. Ipecacuanh. aa gr. j

Sacch. alb. gr. XII.

MDS. priusquam se somno aegrotus dat cum thea tepida sumendum. aqua laurocerasi, quae etiam injicitur.

Ad iniectiones remedia antispasmodica sunt eligeuda. Extractum opii cum aqua destil. et mucilag. cydonior. Saturnina solummodo addimus, si blennorrhagia symphatica, jam diu duravit.

Interea si character nervosus praeteriit, cura injectionibus kali caustici finiatur.

Si tamen inflammatio aucta in partes vicinas se propagat et reproductio incipit deminui, demus chinam cum opio. In casibus pertinacissimis vesicatoria cum camphora ad crura vel ad os sacrum prosunt [1])

Ita agemus, usque donec inflammatio suos ad limites restricta sit.

Iudic. III. occurrit malis accessoriis, quae sunt.

---

[1]) Hecker l. c. p. 251.

1) Testiculus inflammatus. Qui quidem facillime inflammatur, si inflammatio acutissima ad veru montanum propagatur. In casibus levioribus epididymis sola dolet, est inflammata et intumescit. Plerumque tumor ceteris paribus solvitur nono die, quo saepe blennorrhagia, quae cum tumore suppressa aut imminuta est. Raro in suppurationem testiculus transit, rarius etiam in gangraenam. Et induratio testis sequi potest, sed nec maligna nec diuturna; etiam scirrhus, sarcocele, ulcus syphiliticum (?) vel permanens vel cum blennorrhagia nona discedens. Interdum sequitur atrophia testis, cirsosele scrotalis aut vasorum seminalium.

Cura in diathesi phlegmonosa: regimen antiphlogisticum, cataplasmata et vapores emollientes; in inflammatione lymphatica cum aqua saturnina vel vino, vapores et aromatici et aceti, emplastrum hyosc., inunctio unguent Neapol. in cruribus, interne mercur. dulc.; in diathesi sensibili: fomentationes aromaticae, clysmata antispastica, interne camphora, Opium, pulvis Doveri.

Si in tumore funiculi spermatici incarceratio oritur, ita agemus, ut in hernia.

Suppuratio testis difficillime ab hydrocele tunicae vaginalis et propriae testiculi distingui potest, tumore autem maturo pus erumpit.

Hernia humoralis, induratio vel epididymidis vel testiculi, post inflammationem solutam plerumque non dolet et nil nocet. Contra autem tumor magnus, inaequalis, tensus nec valde dolorificus varia medicamenta requirit: rationem medendi per nauseam, vel emetica semel hisve per hebdomadas exhibenda, inunctiones liniment. ammoniat. etiam cum ungt. mercur., aa, cum ungt. camphorato vel

℞ oleum CC foetid.
spir. CC aa ʒjj
ungt mercur ℥ß
MDS. ad inungendum.

suspensorium sit pelle repletum ex aluta confectum (?)

Et electricitas est applicata, quae vero facillime scirrhum inducit. Cataplasmata ex radice Mandragorae, hb. hysc. et cicut aa, empl ex hyosc, cicut et hydrarg. aa, inunctiones ex oleo amygdal. ℥j tint. opii ʒj bis quotidie, catapl. cum opio, etc. prosunt. Interdum et insitio blennorrhagiae ope cereolorum irritantium aut unguenti mercur. facta, injectio in urethram ex Tart stibiati gr. jß cum aquae ℥ VIII utiles sunt.

Semper videamus, ne aliae complicationes, vel haemorrhoides vel morbus scrofulosus vel arthritis etc. adsint.

2) Blennorrhagia chordata. Si ex inflammatione oritur, antiphlogistica sunt indicata ut: missio sanguinis, postea cataplasmata emollientia ad perinaeum et circa penem. Si chorda sit spastica demus opium, injectiones ut in inflammatione irritabili, inunctiones linimenti volatile cum camphora et opio.

Haemorrhagia, hic benigna, mox per se desinit; si vero vires exhauriat urethra sub loco ubi sanguis defluit moderate comprimitur, vel solutio Gummi arabici injicitur, vel adstringentia vel oleum terebinthinae. Si sensibilitas parva sit et remedia illa non adjuvent et cereoli vel canales flexibiles cum fascia in urethram ponuntur ad vas comprimendum. [1])

3) Ophthalmia, per metastasin, ubi effluvium ex urethra vel suppressum vel imminutum est. Hic bulbus oculi ipse laborat, unde rectius morbus blepharoblennorrhoea acuta est nominandus.

Saepe III vel IV dierum spatio oculus desruitur. Cura ut in chemosi.

Psorophthalmia vel blepharophthalmia purulenta, priori haudquaquam aequiparanda est. Per immunditiem nascitur, si quid humoris profusi

---

[1]) vid. *Richter specielle Therap. B. III. p.* 462 — 476 *Bell Abhandlung über den bösartigen Tripper in den venerischen Krankheiten T. I. p.* 136.

ex urethra in oculum venit. [1]) Etiam blennorrhagia oritur male tractata [2]) semper glandulae Meibomianae primo corripiuntur. Cura nil proprii habet. Si blennorrhagia redit vel infectio nova fit, malum ultro sanescit. [3])

Retensio urinae consensualis est, et inflammatio prostatae ut phimosis et paraphimosis alia ratione curantur.

Indic. IV. Inflammatione finita malas sequelas et morbos blennorrhagiam subsequentes evitemus.

Si erectiones dolorificae, ardor in mingendo cum pruritu remanente, si effluvium muci ex urethra prope desinat, blennorrhagia quidem finita est sed et atoniam tollamus oportet, per diaetam nutrientem et injectiones adstringentes.

Mercur. solummodo utilis est, si in blennorrhagia symptomata consensualia, ut bubones, tumorem testiculi, prostatae, ischuriam, excoriationes vel ulcera in urethra adsunt; etiam si blennorrhagia pertinacissina est, qua forsan per metamorphosin syphilis sustinetur, eo verisimilius si

---

1) Swediaur l. c.

Duncam l. c. ex simili causa blennorrhagiam varium vidit.

2) I. I. Plenk a. l.

3) Idem a. l.

nulla alia causa adsit. Attamen semper leviora hydrargyri praeparata demus e. g. Merc. dulc. Merc. solubilem Hahnemanni, Merc. gummos. Plenkii.

Indic. V. Si blennorrhagia alio morbo complicata est, ratio medendi etiam secundum complicationem est instituenda. Complicationem haemorrhoidibus requirit venaesectionem, sanguisugas ad anum, sulphur, antispasmodica et intus et ad locum affectum adhibenda.

Complicatio cum arthritide et rheumatismo requirit antiarthritica et antirheumatica, Guajacum extractum Aconiti etc.

Complicatio cum aliis symptomatibus syphiliticis requirit hydrargyr. mur. corros. cum opio. Si ulcus in urethra sit, recte injicitur solutio hydrargyri mur. corros.

CURRICULUM VITAE
EX DECRETO
GRATIOSI MEDICORUM ORDINIS BEROLINENSIS
ADIECTUM.

Ego, Joannes Carolus Held, Braunfelsiae natus sum anno MDCCXCVIII. Pater meus medicinae Dr., SSmi. Principis de Solms, a consiliis aulicis et physicus ditionis Braunfelsensis magnam adhibuit curam, ut a prima aetate litteris ad ingenii culturam necessariis erudirer, institutionibus quidem privatis magistrorum domesticorum, quamquam persaepe morbi gravissimi litterarum studia intermitttere me cogerent. Anno aetatis meae decimo quinto gymnasii celeberrimi Guilburgensis civis sum factus, ubi professorum doctissimorum opera eo perveni, ut autumno anni MDCCCXV a. d. XVIII M. Novembris inter cives universitatis Gissensis Rectore t. t. Magnifico Cel. Arens reciperer. In alma hac musarum sede Cel. Wilbrand anatomia tam universa, quam comparata, nec minus physiologia et botanice, Cel. Vogt chirurgia tam generali quam speciali me instituendum curaverunt. Eodem hoc viro Cel. in arte fascias applicandi, in pharmacia, dynamica et therapia generali praeceptore usus sum. Cel. Balser pathologiam, therapiam specialem; beatus Mueller chemiam et mineralogiam; celeb. Schmidt physicen; cel. Rittgen chirurgiam generalem mihi tradiderunt. Apud hunc virum cursum opera-

tionum chirurgicarum et artis obstetriciae absolvi, eodemque duce in instituto obstetricio per annum clinicis exercitationibus vacavi. Per sex menses aegritudine coactus in paterna domo interea medicinam usque sanitate rursus confirmata exercitans versatus sum. Ad studia persequenda Berolinum accessi vere anni MDCCCXVIII, ubi Rectore Magnifico Cel. Marheineke numero civium academicorum a. d. XXIV M. Aprilis adscriptus, lectiones Cel. Osann de materia medica, Ill. Hufeland de therapia morborum chronicorum speciali, Cel. Richter de cognoscendis et curandis morbis acutis, deque doctrina morborum syphiliticorum studiose frequentari. In opthalmiatrice Ill. Graefe, in doctrina de subitaneis vitae periculis Ill. Koreff, in anthropologia forensi Ill. Knape praeceptoribus gavisus sum reverendissimis. Denique ad exercendam artem medicam in policlinico Ill. Hufeland curam aegrotorum in me suscepi, unaque nosocomium caritatis moderante Clar. Neumann frequentavi. Ad artem obstetriciam exercendam occasionem mihi dedit Exp. Friedlaender.

Iam peracto hoc studiorum medicorum cursu, et tentamine medico examineque rigoroso legitime absolutis, gratiosum medicorum ordinem qua par est devotione oro, ut post dissertationem hancce hodierno die publice defensam summos in medicina et chirurgia honores benevole in me conferat.

THESES DEFENDENDAE.

I. Infantes, ex utero lue venerea affectos in lucem edi posse, contendo.

II. Natura febris et inflammationis eadem est, neutra autem unquam asthenica.

III. Gastrohysterotomia nunquam est indicata.